

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Laptulajdonos: ZICHERMANN HERMAN.

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.
Egész évre 4 kor. — fl.
Fél évre 2 " — "
Községeknek 1 " 24 "
Egyes szám ára 10 fillér.

Hirdetési díjak:

Négy hasábos petit sorért 20 fillér. Nagyobb és többszöri hirdetéseknek igen kedvező engedmények tételnek. „Nyilttér”-ben megjelenő közlemény minden petit sora 30 fillér.
Hirdetések és előfizetések helyben a kiadói hivatalnál, Csáthy Ferencz, Telegdi K. L. utóda, Budapest: Goldberger A. V., Általános tudósító VII. Erzsébet-körút 14., Blockner J., Eckstein Bernát, Haasenstein és Vogler, Bécsben, Prágában: A. Oppelék, Schalek H. és Párisban, Hamburgban s Majnai-Frankfurtban: G. L. Daube és Mosse Rudolf hirdetési intézetében fogadtatnak el.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

Gróf Degenfeld-tér 3. sz.
Felelős szerkesztővel értekezhetni naponta déli 12—1 óra közt.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Pedagogia.

E kettő: jog és kötelesség, mindig együtt jár, de csak aki kötelességét hiven teljesíti, élhet jogaival. Régebben a tanítók csak az utóbbit ismerték, jogaikkal nem éltek, nem élhettek, mert nem igen voltak. Az utolsó három évtizedben azonban nagyot változtak a viszonyok, mert a lelkiismeretes és kötelességét hiven teljesítő tanító a jogok élvezetéből is kiveheti már az őt megillető részt. Ma már megszűnt azon aulikus korszak, mikor a tanító, mint a község harangozója és egyházfia legalul állt a polgárok becsülésének létráján. Ma már tudja a tanító, hogy állásának van oly fontossága, mint bárkiének, s hogy ezen állással tisztelet, tekintély és közbecsülés jár.

Ámde az iskolák fenntartói még ma sem igen akarják felfogni a tanító hivatásának fontosságát és úgy a fizetés megszabásában, mint a kellő tisztelet megadásában még mindig fukarkodnak a tanítóval szemben.

És noha a tanítók talán az ország leglelkiismeretesebb munkásai, nekik a legnehezebb és legnemesebb munka jutott osztályrészül: az embert nevelni; mégis azt tapasztaljuk, hogy ezen munka legkevésbé találja az illő méltatást, a méltó díjazást annál kevésbé; úgy hogy a tanítóság zöme kénytelen mindenféle uton és módon mellékfoglalkozással fokozni nagyon is szerény jövedelmét.

És a tanítók erkölcsi értékéről is nagyon téves felfogása van a társadalomnak; pedig az ország első tanítója, maga a tanítók legjobb barátja és igazi atyja, szeretett miniszterünk megadta a hathatós példát arra nézve, hogy a néptanító az államgépezet szervezetében oly hatalmas tényező, amelynek hijján a gépezet működésében zavar állna be. De az országos törvények és rendeletek is másrészt itélnek felelőnk, mint a nagy társadalom. Ezek azt mondják, hogy igenis vannak jogaink is, csak okosan, tapintatosan éljünk velük.

Mert a tanügyi kormány és annak intézőkörei érzékkel bírnak a tanítók iránt s jól tudják, hogy a tanítókkal szemben a nemzet-

nek százados adóssága van és ha valamelyik tanító ügyes-bajos dolgaival fordul a tanügyi kormány közegéhez, a kir. tanfelügyelőséghez, ott mindig rokonszenvet, igaz jóakaratot és erkölcsi támogatást talál.

Ámde ismernie kell a tanítónak, mit kérhet jogosan, tudnia kell, mit tehet esetleg helyzetének javítása céljából, hogy ne lőjjön túl a célon.

Azért itt első sorban a tanító jogairól szólnunk, mert a kötelességekről másutt úgy is eleget beszélnek neki s gondoskodnak arról, hogy kötelességei teljesítésére csekélyebb vagy nagyobb gyöngédséggel emlékeztessék.

Föl tehát kedves kartársak! Teljesítsük tovább is kötelességünket a szülők és a nevelésünkre bizott ifjúsággal szemben; de ne feledkezzünk meg önmagunk, állásunk és családjunk iránti kötelességeinkről sem.

Ne engedjük jogainkat! Követeljük kötelességeink teljesítése mellett a nekünk járó anyagiakat és vivjük ki a társadalom becsülését is.

Itt az idő, hogy a nemzet napszámosságai már egyszer hódítsák meg a hazát egy kicsit maguknak is.

Egy tanító.

Népipar. — Háziipar.

Sokat foglalkoztunk manapság a kisipar kérdésével s csodálkozással tapasztaljuk, hogy az iparfejlesztés e legelemibb tényezőivel mérvado körünk kevésbé vannak tisztában, mint a nagyipar életfeltételeivel.

Pedig kereskedelmi minisztériumunknak elég szép multja volt a kisipar terén, csak hogy sajnos, a mult nem lett átplántálva a jelenbe s még sajnósbab, hogy a kisipar jövője iránt még a reményről is lemondtak.

Jágocsi Péterffy József miniszteri biztos ritka érzékkel és lelkesedéssel élt a kisipar ügyének, de az ő szerencsétlen halálával gyászfátyol borult a kisiparra is. Péterffy is mindenféle tapasztalata, hogy az emberek még az ügy mibenlétével sincsenek tisztában s azért 1879. év elején egy bozsúrát tett közzé, melyből szeretnénk ha a kereskedelmi miniszter egy második kiadást rendeztetne, mert azt még most is alkalmasnak

tartjuk arra, hogy sok homályos fogalmat tisztázzon.

Péterffy a népiparról és háziiparról következőképp elmélkedik:

A háziipart újabb időben — úgy mond — két részre kezdik osztani, megkülönböztetést kívánnak tenni a nép- és háziipar között. Népiparnak keresztelik mindazt, mi a szövö- és ruházati ipar terén gyárakon és iparműhelyeken kívül üzemel, míg a háziipar nevezet alá csoportosítják a sás-, gyékény-, szalma- és kosárfonást, a faragást s több efféleket. Ezen megkülönböztetés, legalább azoknál, kik nem foglalkoznak behatóan ez ügygyel, csak tetézni fogja a fogalomzavart, mert a népipar alatt ismét valami újabb dolgot vélnék feltalálni, holott a népipar és háziipar egy és ugyanazon természettel bír. Ugyanis mindkettő gyárakon, iparműhelyeken kívül, tetszés szerint miadenki által üzemel. — Azok, kik ezekkel foglalkoznak, nem csoportosulnak ipartársulatokká nálunk, legalább legtöbbszörre, sőt mondhatnám, kiválóan a néposztály sorába tartoznak, kivéve, ha valakinek eszébe jutna szepesi vagy más vidékbeli takácsokat a népiparosok sorába sorozni, mi azután helytelen osztályozás vagy elnevezés lenne, mert ezek aztán bérszövők.

Nevezékek azonban a háziipart bár népiparnak, az a dolog lényegére mindegy, csak ne értelmezzék hamisan, csak ne tulajdonítsanak annak kisebb jelentőséget, mint a milyennel a valóságban bír. Szokás egyáltalában a kosár-, gyékény-, sás- és szalmafonást, a faragást háziiparnak nevezni; népiparnak pedig a nép által kezdetleges módon üzemeltetett fonást, szövést; s mivel ez utóbbi sem árban, sem csinoságban ma nem versenyezhet a gyárak ilyenmü termelvényeivel, egyrészt tagadja ezen iparnak jogosultságát, másrészt pedig a legmesterségesebb eszközökkel véli ennek fejlesztését előmozdítani. Egyiknek sincs igazsága. Ugyanis a háziipar vagy népipar két főosztályra oszlik. Az egyik magában foglalja azon cikkek előállítását vagy termelését, melyhez a termelő a nyersanyagot többnyire houn feltalálja és előkészíti, a cikket maga minden további segítség nélkül elkészíti és áruképesé teszi. Ilyen a vessző-, sás-, gyékényfonás, a faragás és részben a szalmafonás, meg a durva vászon-, halina-, pokrócz-szövés s az ezekhez hasonlók. A másik magában foglalja mindazon cikkek készítését, melyekhez az anyag, a szükséges hozzávaló rész-k, gyárak segítségével állíthatnak elő, vagy pedig azon cikkek részbeni bevégezését, melyeknek főrészei gyárakban ké-

szülnek s ismét gyárak által kereskedelmi cikkeké válnak. És ezen második osztályzat az, mely nélkül egészséges gyáripar — kivéve az egyetlen egy gépipart — soha semmiféle államban ki nem fejlődött, fenn nem állott s máig sem áll fenn.

Éppen azért, ha valahol a kerek világon, úgy nálunk kell a háziiparnak a legnagyobb fontosságot tulajdonítani, mert a míg a háziipar általában jelzett első osztályának feladata a népet munkásságra és takarékoságra szoktatni, addig a második osztálynak feladata a gyáriparfejlődést lehetővé tenni.

Toll.

Hétről-hétre.

Magyar Színház.

Arról van szó, hogy a Magyar Színház, a főváros új dalszínháza megszűnjék, illetőleg beolvasdjon a Nemzeti Színházba legalább is addig, míg ez utóbbinak új palotája el nem készül.

Ebből a dologból kizárólag egyik-másik fővárosi lap hevesen támadja meg ez eszmét. Azal argumentálnak különösen, hogy a Magyar Színház megszűntetése esetén 200 (kétszáz) a színház kötelékében levő egyén vesztené el kenyereit.

Ez az álláspont az én nézetem szerint ha nem is tarthatatlan, de mindenesetre kevésbé indokolt. Az, hogy a Magyar Színház művészei és művésznői kenyereiket vesztenék, mesebeszéd. De sőt ellenkezőleg.

Biztos keresetforrásuk volna e színészeknek vidéken, hol bármelyik színigazgató örömmel szerződötti őket oly fizetéssel, mely határozottan megfelel a pestinek. Ezzel a vidék is nyer; sok társulat velük és általuk ragyoghatna, kialakulhatna. Bizom benne, hogy mindegyik művész rögtön kész szerződésre találna bármelyik vidéki direktornál.

E színészek ugyanis jóformán mindannyian tölünk, szóval vidékről kerültek fel Pestre. Illő és méltányos volna tehát különben is, hogy valamit bemutassanak nekünk abból a tehetségből, melyre az alapot nálunk nyerték.

Nem fog tehát kétszáz ember ajkáról felhangzani a siralmas jeremiád kenyereik elvesztésén. Csak rajta, a cél, mit közvetve érnek el a Nemzeti Színház betelepítésével, ránk nézve fontos és körültekintést érdemlő. Vágyva nézünk a fejlemények elé.

TÁRCZA.

Bánat.

Hogyha az én lelkem most madárrá válna,
Volna neki lomha, két fekete szárnya,
S ha meglibbenének e fekete szárnyak,
Egy egész világot gyászba borítnának.

Németh Károly.

Magyar költő, ha meghal.

Magyar költő, ha meghal,
Boldoggá lesz nagyon,
A bírálók többé nem
Hallgathatják agyon.

Ujságok róla irnak,
Mind mélyen meghatótt,
Kortársuknak fogadják
Az élő dalmokok.

Akad sok ur utólag,
Ki fölfedezte őt,
Ki támogatta titkon
S megmenté a dícsőt.

Kap koszorút is végre,
Írók küldik neki,
Szónoklat is akad, mely
Jövőjét hirdeti.

Hajléka is van immár,
Hol pihen egyedül,
A város ingyen adja
Szép telkét nyughelyül.

Költőzködési gondok
Sem bántják itten őt,
Ha túlszúfolt a régi,
Kap újabb temetőt.

Még emlékköve is lesz
S mivel már dalt nem ír,
Dalkedvelőket is hoz
Ő néki most a hír.

S mert nem dobog már szive,
Sok szív im feldobog;
S mert nincs eszméje többé,
Eszméje győzni fog.

—os.

A boldogult.

— A „Debreczen-Nagyv. Ért.Ésítő” tárczája. —
Részvétlátogatást kellett tennem Zólyomynénál. A nyáron, míg én odavoltam, meghalt a férje. Az idős, beteges ember nem bírta ki a nyaralás fájdalmait s úgy hallow, hogy éppen egy kiránduláson, a hóvá erőnekerejével elcipelte a felesége, kiadta a lelkét.

Gondolom, nagy megkönnyebbülés lehetett mindkettőjüknek, hogy így történt, az asszonynak

is, meg szegény Zólyomynak is, a ki végre megpihenhet legalább a sírban. Mert szörnyű zaklatott élet volt az s örökös háborgás.

Az asszony is örülhet szabadságának, gondoltam magamban s szinte meglepett, mikor a bus arcu özevegét megpillantottam gyászruhájában. Tekintete fátyolozottnak látszott. No lám, mintha sirt volna. — Tán csak nem?

De igen. A könyvek kicsordultak szeméből, s mint meglátott s bánatosan nyujtotta felém kezét:

— Hitte volna-e, hogy így találkozunk? Emlékszik még, tavaly milyen vígan voltunk Barlangligetben? Milyen jókedvű volt az én édes drágám, az én felejthetetlen ferjem.

Nagyon jól emlékeztem reá. A felejthetetlen drága zsembes és mormogó volt az egész évad alatt, a milyen zsembes csak lehet egy mulatságokat hajbászó, hui üresfejű asszonynak a bálókba, maholnap már a nyakunkra véntül, meg férje, a kit azonfelül még a vesebaj is kínoz.

Szobám épen az ő szobájok mellett volt s a vékony falon át minden este hallottam, hogy veszekednek s csapkodják egymás fejéhez a mászás gorombaságokat.

És most engem szólít ez az asszony, hogy emlékezem-e? Ne merem a szeme közé nézni. Hát mire való ez a képmutatás? Vagy a tisztesség úgy hozza magával, — hogy ezt a komédiát el kell játszania még én előttem is.

Jó hát játszuk el. Én is elmondtam néhány banális vigasztaló frázist, e milyet elmond

az ember ott, a hol ez úgy is csak pusztá formáság. Ugyan, hogy vehetné komolyan az én részvétem kifejezését?

Megszorította kezemet s a könyvek ismét megjelentek szememben:

— Köszönöm. Bánatomban csak az én drámára való visszaemlékezés vigasztal. Hiszen ön tudja, mi volt ő nekem.

Tudtam. Hogyne tudtam volna. Csak hogy én egészen másképp tudtam. Én úgy tudtam, hogy ezt s házasságot a Hedvig szülők boronálták össze, a szegény Zólyomy jóformán alig tudta, hogy jutott belé. Egyszer csak belé jutott.

Eszeágában sem volt megházasodni, csak legyeskedett a leány körül. A Hedvig mamája azonban, a ki igen praktikus gondolkozásu asszony volt, úgy okoskodott: ez a leány már huszonnyolc éves, hiába hordozzuk tíz év óta a bálókba, maholnap már a nyakunkra véntül, meg kell csipni ezt a Zólyomit.

Még most is előttem lebeg ez a pár, a mint az esküvőjükön láttam. A menyasszony fásult, hideg arczával, mintha azt gondolná:

— Bánom is én, nekem már mindegy.

A vőlegény fáradtan, kedvetlen, mintha szeretett volna már visszalépni, de nem talált rá módot. Már akkor beteges volt inkább kórházba kellett volna neki menni, mint menyegzőre.

S most így szól hozzám ez az asszony:

— Tudja még, mikor az esküvőm volt az én drágámmal? Milyen boldogok voltunk! Ennek

Dióssy és Magay.

Dióssy főhadnagy egy pénzzel telt Wertheim szekrényt, Magay járásbíró Wertheim szekrény nélkül sikkasztott, tehát lopott pénzt. Az előbbi a király, az állam embere volt. Mindkettő oly állású férfi, ki a bűnnek nem elkövetésére, de inkább fegyelmezésére s illetőleg megtorlására hívatott.

És mégis mindkettőjük elkövette azt a csunya, azt a piszkos bűnt, mit régebben csak a plebsz, a köznép tett. Az ő ballépésükben nem a tény, nem a faktum szerepel a mérték, az értékelés kritériumaképpen, hanem inkább a lélektani alap, melyből kiindulva az elkövetendő s elkövetett bűnt kimagyaroznunk — lehetetlen.

Az csak szófiabeszéd, hogy a rájuk diktált kötelezettségszerű tekintély és ragyogás viszi őket odáig, hogy segédforrások hiányában idegen hivatalos pénzhez nyuljanak.

A különbség közöttük csak az, hogy Dióssyéknek volt miről (a becsület fokáról) lebukni, amazoknak nem, mert mindig bűnösök voltak.

KARCZOLATOK.

— Innen, onnan, mindenünnen. —

Megint tul vagyunk egy vásáron. Mint a hivatalos statisztika előttünk heverő adataiból látjuk, nagy volt a marhaforgalom.

Hallottam, a mint a baromvásárban egy vidéki atyafi, ki érdekes flegmával támaszkodott a tért körülvevő korlátok, ily szavakra fakadt:

— Teremtő Istenem, mennyi ökör van a világon.

E mondása után széttekintett az előtte nyüzsgő barom- és emberáradaton.

A burok sorsa megint jobbra fordult. Ilyenkor karácsony felé, újév táján mindig feltűnik a szerencsecsillaguk.

Csak aztán ne is tűnnék az le soha. De hát hiába, a burok nem születtek — burokban.

Bálozunk, bálozunk és ismét — bálozunk. Gazdászbal, 48-as bál, czipészbál, paszományosbál. És végül fehér bál.

Csupa bál, csupa táncz, csupa vidámság. Minden ember boldog, mert Karnevál nemcsak a mulatásnak, de a bu- és gondüzésnek is képviselője.

Az év elején vagyunk, kevés még a bánatunk. Majd decemberben. Akkor nem ropogtatjuk a kemény csárdást, hanem félve nézünk az öreg Szilveszter elé.

Megvan tehát, mire annyian és annyiszor vágytak. A szegények kapnak ingyen kenyeret, kapnak ingyen meleget.

Lám, könnyen megy a jótékony munkája. Ebben a dologban például nem igen volt a nagy fáradság miatt azoknak melegük, kik meleget adtak.

Mint halljuk, egyik polgártársunk dühösen csapta be maga után az ajtót. A becsapott ajtó azonban kártérítésért a bírósághoz fordult. Dr. Szeőke István elnöklelte alatt a becsapott ajtó olyformán nyert elégtételt, hogy becsapó gazdája

kicsapattott az emberi társadalomból és ünnepe-lyesen megcsapattott.

A tárgyalás iránti érdeklődés nem csappant meg.

Magay kisujszállási járásbíró nagy összeget sikkasztott. Csunya dolog ez, annál csunyább, mert magasrendű tisztviselővel történt.

Mit csináljanak akkor a szegények?

Gönczy, a híres rablógyilkos meghalt. Szép halála volt, máskülönben az akasztófán végezte volna életét. Így legalább becsületes ember módjára költözött ki ebből az árnyékvilágból.

Az örök világozás fényeskedjék neki! Adjon erőt lelkének haló porában is az a tudat, hogy idehaza sok kollegája van, kikkel előbb-utóbb találkozni fog.

Dióssy főhadnagy is sikkasztott. Pedig a sikkasztásban nincs semmi sikk. Mégis sokan teszik azt.

Szegény Dióssy véletlenül kemény dióba harapott. A wertheim kasszát ő emelte el, de az meg visszaemelte őt.

Hova? kérdezik önk. Hát semmiesetre sem oda, hol a becsület rendjeleit osztogatják.

Pont.

HÍREK.**Mit nekem...?**

Mit nekem Szeless Adorján,
Mit Magay, Dióssy,
Mit a sok felkapott téma,
A mely mind régi, ósdi!
Hogy ez sikkaszt, hogy az rabol,
Mit tartozik én reám,
Ha látom, hogy felém mosolyg
A kis ívrakó leány.

Lenn voltam itt a nyomdában,
Javitni tegnap újra,
Majd megnéztem, mint rakosgat
Ívet a kis lány újja.
Ah, mint csillog szemepárja
Tekintete mily sóvár,
Mig elmereng, ábrándozik
A szép kis ívrakó lány.

Nem átkozom hát a gépet,
Mért tenném? Nem érdemli.
Ha nem állna, nem nyomhatna
Annyi sok ívet teli.
S akkor, akkor ív sem volna,
Mit most ím egymásra hány
Kínrímeim ideálja:
A kis ívrakó leány.

Gáz.

— **A város kölcsöne.** Debreczen város a házipénztár pénzügyi viszonyainak rendezése céljából elhatározta, hogy 360,000 korona kölcsönt vesz fel. E határozatát felterjesztette a belügyminiszterhez. Kedden érkezett meg a városhoz a belügyminiszter leirata, melyben a kölcsön felvételét jóváhagyta.

— **Beteg törvényszéki bíró.** Dr. Szeőke István, a debreczeni kir. törvényszék bírói karának kiváló tagja, mint sajnálattal értesülünk, néhány nap óta beteg.

— **Az iparos ifjak tánczvigalma.** Folyó hó 27-én tartja a debreczeni iparos ifjuság önképző egyesülete szokásos farsangi mulatságát. A táncz-vigalomra az előkészületek lázasan folynak s a százas bizottság — melynek élén Blaskovits Mihály kedvelt iparosunk áll — mindent elkövet, hogy az idén is egy minden ízében kedélyes mulatsággal lepje meg a tánczolni vágyó fiatalokat. A hölgyek részére tánczrendek Dávidházy Kálmán díszműves iparos-társunknál készülnek, melyek, mint értesülünk, — de meg ösmerve Dávidházy jó izlését is — igen nagy meglepetést fognak kelteni. Reméljük, hogy a törekvő egyesületnek ideai mulatsága sem fog háttérben maradni az előző éviéknél s kívánjuk részükre a legjobb sikert. A meghívók széthordása már folyamatban van. Reméljük, hogy e törekvő egyesület — mely méltán megérdemli a pártfogást — ideai mulatságával és a közönség pártfogásával az idén is a legjobb sikert fogja kivívni.

— **A színhelyi bizottság ülése.** Csütörtökön gyűlt össze városunk színhelyi bizottsága, hogy foglalkozzék Komjáthy direktornak a társulat hiányainak pótlása tekintetében tett beadványával. Komjáthy előadta a tényállást, hogy a szerepkörök ideiglenesen, az illető tagok betegsége miatt nincsenek csak betöltve; Sárosi Paula például f. hó 27-ikén fellép. A bizottság bizalmat szavazott az igazgatónak, de egyben figyelmeztette őt, hogy a társulat hiányait, bárminő okból származtak legyen is azok, még e szezon folyamán pótolja.

— **Iparmuseum Debreczenben.** A debreczeni kereskedelmi és iparkamara új palotájában iparmuseumot rendeznek be. Rendkívül fontos nagy horderejű intézmény lesz ez, amely egyszerre tisztaképp fogja nyújtani a kamara nagyterületén készült kereskedelmi és ipartermékeknek. Jól lehet, még hónapok választják el a kamarát attól, hogy új palotáját ünnepelesen felavassa, mégis már jó eleve tesznek lépéseket, hogy az új museum berendezése legalább részben a megnyitás, illetve felavatási ünnepekre megtörténjen. Ezért a buzgólkodásért, amely iparunk és kereskedelmünkre különösen nagy jelentőséggel bír, elismerés illeti meg a kamara lelkes s a jó ügy érdekében igazán nagy szorgalommal buzgólkodó vezetőségét.

— **Kinevezés.** A debreczeni ítélőtábla elnöke Bátori Oszkár, nagybányai lakos, végzett joghallgatót a debreczeni ítélőtábla kerületébe díjtalan joggyakornokká nevezte ki.

— **A Semsey-féle birtok eladása.** Szó volt arról a lapokban, hogy a földmívelési miniszter a balmazújvárosi Semsey-féle birtokot parcellázás céljából megvásárolni óhajtja s bérbeadja az ottani, különben is folytonos elégedetlenségben élő földmives osztálynak. E terv elé alighanem górdültek akadályok, mert — amint bennünket értesítenek — az említett uradalom megvétele tárgyában alkut folytatnak a Corony grófok is. Az alku oly előrehaladt stádiumába lépett, hogy Corony grófok és a Semsey-féle birtok igazgatója Békési László között táviratváltás folyt és a végleges döntés tárgyában a jószág-igazgató vasárnap már Vácra érkezett.

— **Villamos vasut Debreczenben.** A debreczeni villamos vasut tervének megvalósítása egy lépéssel közelebb jutott a megvalósítás stádiumához. A helyi vasut részvénytársaság igazgatója kérvényt nyújtott be a napokban a városi tanács utján a belügyminiszteriumhoz. A terjedelmes kérvényben előadják, hogy a helyi vasut gőzerőre

berendezett vonalait villamosra akarják átváltoztatni. Egyben kérték a belügyminisztert, hogy a helyi vonalokon a közigazgatási bejárás megtartását rendelje el.

— **Csaló péksegéd.** A Mór-cz-telep 1-ső szám alatt lakó Ficher József szatócsához régi ismeretség kötötte Kása Lajos péksegédet, a ki Ozga Antal péksüteményeit hordta hozzá reggelenként. Az ismeretség révén kölcsönöket kért Fichertől, később meg lakást is bérelt nála. A napokban Kása azzal állított be a szatócsához, hogy Bőszörménybe kell utaznia, azért legyen szives az óráját odaadni neki, ne hogy lekéssék a vonatról, ezenkívül még 30 korona kölcsönt is kicsalt tőle. A gyanutlan Ficher szivesen teljesítette kérését és a csaló péksegéd szépen elbucszott tőle... talán örökre, mert egy vásári pauorámmal elhagyta Debreczen tájékát.

— **Tulbuzgó házmaster.** Váradi Imre házmaster, ki az Egyház-tér egyik házánál működik, gondosan tisztogatta a havat az udvarról s mikor onnan már szépen kitakarította, gondolt merészet és nagyot. Felmászott a háztetőre s onnan is lapáttal hányta lefelé a havat, nem is hederítve arra, hogy egy-egy jókora adag hó a járó-kelő közönség nyaka közé hull. Váradi ur büzgalmát aztán egy rendőr hiúsította meg, aki betiltotta munkája továbbfolytatását, egyúttal pedig kihágás miatt bejelentette a rendőrséghez.

— **A debreczeni betörők.** A debreczeni betörők Szombathi Sándor és társai ügyében folyó hó 21-ére volt kitűzve a debreczeni kir. törvényszéknél a főtárgyalás. A monstre betörési ügyben azouban a kitűzött tárgyalást folyó hó 21-én közbe jött akadályok miatt nem tartják meg. A tárgyalás új határnapja még nincs megállapítva.

— **Öngyilkos-jelölt.** Lengyel Sándor csigekerti lakos nagyon elbusulta magát az élet nyomorúságán és elhatározta, hogy bucsut mond e földi életnek. Teleitta gabona pálinkával magát és Lów Zsigmond boltja előtt a kisvonat sinjére feküdt. A vonat meg is érkezett, de a másik oldalon levő sinre tért át és így Lengyel sötét szándéka nem sikerült. Bekísérték a rendőrségre.

— **Mérges kutya.** A kutyák ellen hozott szabályrendeletet sok ember figyelmen kívül hagyja és szájkosár nélkül engedí kóborolni kutyáját. Egy ilyen csatangoló nagy kutya a napokban a Déák Ferencz-utcán rátámadt a nyugodtan haladó Zákay Imrere és téli kabátját leszakította. A veszedelmes eb gazdája Spellinger János Déák Ferencz-utcai lakos, kit a rendőrség kérdőre fog vonni a kutya támadása miatt.

— **Megszűnt sertésvész.** Nyiregyháza területén és határában uralkodott sertésvész járványa megszűnt, így vészmentes helyről marhalevéllé ellátott sertések az ott tartandó beti vásároknak felhajthatók.

— **Gyanus haláleset.** A bábaképezde betegszobájában csütörtökön reggel meghalt egy kis gyermek. Hodák Juliánna cseléd gyermeke volt, ki ott hozta világra a kis 4 napos gyermeket. Éjjel 1 órakor még rendesen táplálkozott, négy órakor már halot volt. Mikor a bábaképezdei orvos reggel megvizsgálta a kis halottat, teste csupa kék folt volt. Ez a körülmény azt a gyanut táplálja, hogy Hodák Juliánna vagy megfojtotta gyermekét, vagy reá feküdt az éj folyamán s úgy nyomta agyon. A rendőrség, hol az

a hónapnak a végén lesz éppen három éve. Istenem, mily rövid volt! A boldogság mindig rövid. Az egész olyan, mintha álom lett volna, tovatűnő édes álom. Néha szinte azt képzelem, hogy most nyílik az ajtó s belép az én drágám. Hát soha sem fogom már látni? Soha, soha?

Előhúzott egy kis medaillont s kinyitotta.

— Nézze, ez az ő hajából van, ez a kis fűrt? Ezt mindig magammal hordom, éjjel, nappal. Ez réz emlékeztet az én drágámra. Akkor vágtam le, mikor ott feküdt már olyan némán, olyan csöndesen, olyan szelíden. Igazán csak olyan volt, mintha aludt volna. És a ravatala tele volt virággal. Tudja, épen nyár volt és a rózsák akkor nyíltak. — Nagyon sok szép koszorút kapott a ravatalára. De az enyém legszebb volt, csupa rózsákból és a szalagja harmincz centiméter volt, nehéz fehér moiré.

Nagyon elérzékenyült. Egy percig elhallgatott s a szeméit törülgette.

— Szeretném, ha maga látná a sirkövét. Igen szép nagy obelisz sötétszürke gránitból. Halottak estjén majd jöjjön ki s nézze meg, milyen szépen lesz kivilágítva. Oh, mit meg nem tennék az én drágámért! De tudja, hiába, a holtakat nem lehet föltámasztani.

Megerősítettem, hogy valóban nem lehet. Sőhajtott s ábrándosan forgatta a szemét.

— Ugy-e rettenetes, hogy mindeunek így kell elmúlni: Az utolsó Anna-bálon még annyit táncoltam. Nem akartam elmenni, mert a drágám rosszul volt s mellette akartam maradni; akartam mondani magának?... Na igen, az Anna-bálról. Sokat táncoltam s roccoco-módra voltam fészülve. De nem azt akartam mondani. Mikor

lanok leszünk...Nagyon udvarias ember ez a doktor. És az én drágám is azt mondta: Csak menj. S minthogy már a ruhám is itt volt, rózsaszín crepp ivoir csipkével... Gyönyörű ruha volt, olyan, mintha csupa hab lett volna...Hát elmentem. Huszártisztek is voltak, — egy fiatal báró, nagyon jó tánczos. De az én édes egyetlenem már nem jöhetett, neki az ágyban kellett maradnia.

— Képzelem, milyen fájdalmas lehetett az kegyednek.

— Hogyne. Persze éjjel után három órakor már haza is akartam menni. De a buszártisztek könyörögtek: ne még, ne még. Hiszen tudja, hogy jószívű vagyok. Őt órákor mégis haza meutem. Nem, nem maradok semmikép hisz már a többi nő is elment. Még el akartak kísérni a cigánybandával a lakásomig, de megmondtam, hogy hagyják, szegény drágám nem szereti a nagy zajt.

— Ez igazán szép és gyöngéd volt. Nem vette észre szavaimban a gunyt s csak tovább kelepelt:

— Ugy-e? Látja, én ilyen vagyok. Az életemet is odaadtam volna az én drágámért. Nem is teszem le a gyászruhát egy év múlva sem. A fekete szín különben nem rosszul áll nekem, azt mondják.

— Sőt kitűnően áll. Bánatosan mosolygott:

— Ha látná az én drágám...de mit is akartam mondani magának?... Na igen, az Anna-bálról. Sokat táncoltam s roccoco-módra voltam fészülve. De nem azt akartam mondani. Mikor

haza megyek, oh istenem, a szegény drágámat olyan állapotban találtam, hogy egészen elémültem. „Látod, látod: — mondtam neki, — nem kellene cseléd nélkül járnunk, mikor te ilyen beteges vagy.” Nem szólt szegény drágám egy szót sem, csak nehezen, fuldokolva lélekzett. Csöngetek a szobaleányok. Kérem, hát képzelje, bele telt felóra, míg a csöngetés bejött. Szörnyű lelkiismeretlen a fürdő szolgáloszemélyzete. S én azalatt magam a nagy beteggel. Le sem vethettem a béli ruhámat. Rettenetes volt.

Megigazgatta nyakán a fodrokat s bánatosan folytatta:

— Az orvos is oly sokáig késett. Az orvosok mind szivtelenek. Persze, nem tetszik nekik fölkelni reggel félhatkor. Félhétre is volt már, mikor megjött. Istenem, addig meg is halhat az én drágám. A végrendelet miatt nem kellett ugyan félnem, azt már megirta otthon az édes egyetlenem. Tudja, hogy mindenét rám hagyta? Kire is hagyhatta volna? Igaz-e drágám, kire is hagyattad volna? Ki szeretett téged egy? De mégis borzasztó így együtt lenni egy haldoklóval.

— Valóban. De remélem, nem tartott sokáig.

— Egész estig. Oh igen, egész késő estig. S nekem gyöngé szivem van, nem nézhettem szegény drágámnak a szenvedését. A doktor is mondta: „Pihenjen nagyságos asszonyom.” Nagy szükségem volt rá. Egy fürdőszolgát állítottunk szegény drágámnak az ágya mellé. „Itt leszek nem messze, a másik szobában, édes,” mondtam a férjemnek. Nem szólt, csak reám emelte sze-

mét, mintha azt akarta volna mondani: „Közönm édes.” Olyan bálásan nézett rám, hogy én azt magának ki nem mondhatom. Tudja, hiszen nem állítom, hogy néha nem fordult elő köztük holmi kis összeszólalkozás. A drágám féltett engem. De az csak olyan szerelmese villongása volt. Még jóformán be sem borult, már kiderült. Olyan meggyőzően beszélt, hogy láttam, maga is hiszi már, a mit beszél s mennél többször elmondja, annál jobban hiszi. Üres fejcséje megtelt evvel a regénynyel, a mit lassankint összealkotott. A mélabus özvegy szerepe nagyon tetszetős volt neki s egészen beleilleszkedett.

— Látogasson meg gyakrabban, — szólt kezét nyujtva, mikor elváltunk, — oly jól esik, ha az én drágámról beszélhetek valakivel, a ki ismerte őt, a ki tudja, milyen kedves volt nekem s milyen felejthetetlen.

Aztán eszébe jutott valami:

— Igaz, várjon csak, a ravataláról fotografiákat csináltattam. Maga jó barátja volt, hát magának is adott egyet. Kibozott a másik szobából egy képet: — Ugy-e, szép? Csupa virág, egész virág-erdő. Ugy állítottam, hogy a koporsóból ne lehessen látni semmit, csak az égő gyertyák látszanak meg a virágok Ugy-e nagyon csinos így? Olyan költői gondolat, ugy-e?

Még egyszer megszorította a kezemet:

— Gondoljon néha maga is az én drágámra, az én egyetlenemre s látogasson meg engem.

V. A.

esetét jelentették, tudatta az ügyet a királyi ügyészséggel. Simonffy Béla kir. ügyész intézkedett, hogy a holttestet a törvényszéki orvos boncolja fel. A 4 napos csecsemő hulláját kiszállították a kórházba. A boncolás a napokban volt.

— **Fehérbál.** Nagyban folynak az előkészületek a Jogász és Tisztviselőkör fehér estéjére. A rendezőség sorában ott látjuk városunk intelligenciáját jóformán kivétel nélkül, élükön Dobieczy Sándor lovag, üzletvezetővel. A bál szokás szerint ünnepélyes jellegű lesz, melynek híre behozza a megye szép közönségét. A kosztümök egyszerűek lesznek s mely körülmény minden esetre fogja emelni az estély fényét. A bál február 2-án lesz a Bika hatalmas dísztermében. Előre is fényes sikert jósolhatunk a bálnak, mely a legelőkelőbbek egyike.

— **Elhunyt matróna.** Vadon Sándor ügyvéd édes anyja, özv. Vadon Pálné, sz. Nagy Mária asszony e hó 16-án Nyír-Bogáton életének 94-ik évében elhunyt. A boldogult számos éveken át lakott Debreczenben Sándor fiánál. Egész életét át bámulatos testi és lelki erőt fejtett ki, úgy hogy a doktor és patika előtte ismeretlenek voltak s még 90 éves korában szemüveg nélkül olvasott bármily apró betűvel bíró újságot és könyvet. Súlyosabb betegsége csak a közelebbi időben kezdődött. Három életben levő fián kívül, u. m. Vadon Pál gazdálkodó Bogáton, Vadon Sándor ügyvéd Debreczenben, Vadon Miklós ev. ref. lelkész Zsákán, tizenhat unoka és ugyanannyi dédunoka gyászolja a mathuzsálemi kort élt matrónát. Temetése a napokban ment végbe Nyír-Bogáton.

— **Lóvásárlás az angol hadsereg számára.** A most lezajlott országos vásáron az angol hadsereg számára is vásároltak Debreczenben lovakat. A megvásárolt lovakat Hauser egyenesen Fiuméba szállította, ahonnan hajón szállítják őket tovább Angliába. Itt említjük még meg egyuttal, hogy a Varsói lóvasút-társaság, valamint több bécsi és egy nagyobb lipcsei cég is vásároltak lovakat a most lezajlott nagyvásár alkalmából a debreczeni piacon.

— **Megszökött rabasszony.** A belügyminisztérium erősen körözötti Pap Klára rabnőt, a ki a mária-noszturai fegyházból megszökött. A debreczeni rendőrséghez ez ügyben a következő megkeresés érkezett. — 482. Szándékos emberölés büntette és családi állás elleni büntett miatt 4 évi fegyháza ítélt és múlt évi július 8-án a mária-noszturai kir. orsz. fegyintézetből feltételes szabadságra bocsátott Földesi Papp Klára nevű nőfegyenczről a részére nyújtott ezen kedvezmény, minthogy nevezett nőfegyencz lopást követett el és azután ismeretlen helyre megszökött, az igazságügyminiszter urnak 71505/1900. számú rendeletével visszavonatt. Nevezett nő köröztetése azzal rendeltetik el, hogy feltalálása esetén letartóztatandó és a legközelebbi kir. ügyészségnek átadandó. Földesi Pap Klára születéshelye Dévaványa, utolsó lakhelye Kisujszalás, 25 éves ev. ref. elvált nő, 1 gyermeke van, foglalkozás nélküli cseléd, ír, olvas, beszél magyarul, nagysága 151 cm., testalkata gyenge, arca hosszas, arczsine halvány, haja barna, homloka magas, szemöldöke barna, szeme szürkés, orra, szája rendez, fogai épek. 2480/1901. Budapest, 1901. jan. 13. Belügyminisztérium.

— **Nagy vasúti zsebtolvajlás.** A szolnoki rendőrség a debreczeni bűnügyi osztályhoz egy hosszú távirati értesítést küldött. A távirat azt tudatta, hogy vasárnap éjjel a Budapestre indult gyorsvonaton Fegyvernek és Ujszász állomások között nagy zsebtolvajlás történt. Az este 7 órakor Budapestre indult gyorsvonatra szállott fel Sajtos Sándor hajdu-böszörményi sertés kereskedő. Pénteken hajtatott fel Bécsbe egy csapat sertést s annak az ára 7000 korona volt betéve tárczájába. A vasúti kocsiiban, a hova szállott, két ember ült. Egy elegáns uri ember és egy székes fővárosi rendőr, a ki törvényszéki tárgyalásra utazott Nagy-Károlyba. Sajtos beszédbe bocsátkozott uti társával s kellemesen töltötte velük az időt. Ugy tíz óra felé elalmosodott ő is, meg a rendőr is. Ledűltek a kocsi párnáira s nyugodtan aludtak. Mindketten csak akkor ébredtek már fel, a mikor a vonat Fegyverneken megállott. A két utas szétnézett. Az elegáns uti társ nem volt sehol. Sajtos csak úgy szokásból, minden gyanu nélkül megtapogatta zsebet. Megdöbbenve vette észre, hogy zsebe ki van vágva, s a tárczája eltűnt. Az elegáns uti társ ellopta. A zsebtolvajlás Ujszász és Fegyvernek között történhetett, a mikor mindkét utas mélyen aludt. A mint a vonat Szolnokra ért, Sajtos azonnal jelentést tett a lopásról a rendőrségnek. Ugy a mint emlékezett rá, megadta a tolvaj személyleírását. A tolvajon különben hosszú drapp szinű kabát, elegáns sötét utcai öltözék volt. 40—45 év körüli ember, felkunkorított bajusszal. A rendőr állítása szerint a főváros egyik ismert zsebtolvaja. Csak hogy ő is akkor vette már észre, a mikor hült helye volt. A távirat alapján a debreczeni rendőrség széleskörű nyomozást indított. Azonban nem valószínű, hogy a nagy szabású zsebtolvaj Debreczen felé vette ut-

ját. Inkább hihető, hogy a legközelebbi vonattal Ujszász állomásról visszautazott Budapestre.

— **Tolvajok az Ebessen.** Az államvasutak pályamérnöksége jelentette a debreczeni rendőrségnek, hogy az ebesi állomáson a jelzőharang vasajtaját eddig ismeretlen tettesek ellopták. A rendőrség megindította a nyomozást.

— **Tolvaj levélhordó.** Máramaros-Szigetről távirják nekünk: Itt a postán szenzációs lopás történt. Sztaniszlauzból 2000 koronás pénzeslevél érkezett Káhn Mechel kereskedő címére. Vcréb András levélhordó, a kinek a pénzeslevél kézbesítés végett kiadott, a levelet ellopta és azonnal civílirohát öltött; este még mulatott a Fehér-ló korcsmában, azután azonban nyomtalanul eltűnt. Azt gondolták, hogy Amerika felé veszi útját, mert egyik bátyja már rég túl van a tengeren s ezzel az utóbbi időben sürű levelezésben volt. De a sikkasztó levélhordó nem messze szököhetett, mert a rendőrség sürgős intézkedésére a szatmári rendőrség kedden elfogta. A lopott pénzből 800 koronát már elköltött a sikkasztó.

+ **Magyar labda.** Az országos iparegyesület lapja, a „Magyar Ipar” írja: A magyar rugyanta gyár egyik gyártmánya és specialitása a kautsuk játékszer és labda, melyet a világ minden részébe exportál. A párisi, hamburgi, továbbá német, angol legelső kereskedőházak budapesti gyárból szerzik be szükségletüket, sőt Bolívia, India és több tengerentúli állam (a melyekből a nyersanyagot importáljuk) jelentékeny fogyasztói közé tartozik. A magyar gyár felbuzdulva az eddig külföldön elért nagy sikerén, most a magyar labdákat itthon is pusztirozza. Csinos plakátok hirdetik, mely kereskedésekben kapható e magyar specialitás. A plakátok ügyes mottója ez: „Magyar gyerek, magyar labda, magyar vegye, magyar adja”. E hazai cikkekben különben védjegy gyanánt koszoruban „magyar labda” felírás van alkalmazva. Kívánatos, hogy az összes iskolás gyermekek, kicsinyek és nagyok mindenütt csak magyar labdát követeljenek és vásároljanak.

+ **Márkus Jenő** „Dréher sörösarnokában, naponta választékos zóna reggeli különlegességek, vasárnap este katona zene hangverseny szabad bemenettel. Kedden Rácz Károly személyes vezetésével hangverseny. Pénteken nagy hal-estély Magyar Testvérek zenekara mellett Korona sör a lá Pilseni folyton csapolya. 27—30

+ **Durátor által** a cipőtalp minden 3—4 hétben egyszeri bekenéssel ötször oly tartós és vízátlan lesz. E kiváló hazai készítmény nagyon sok takarékos embernek szerez örömet s bizonyára kevés családnál fog hiányozni nemsokára. Ára 1 és 2 korona. Póstán 1 kor. 20 fillér beküldése után bérmentve küldi a Duratorgyár, Budapest, Lipót-körút 1/b. szám. Kapható azonban mindenütt.

SZÍNHÁZ.

(g. z.) Vasárnap délután a „Felfordult világ”, ez a könnyed stílusú és zenéjű francia operette került színre negyedszer. Kállay, Pérenyi és Környei játszottak benne szép sikerrel.

Este a sentimentalismus felé hajló „Egy katona története” fakasztott könnyet nagyon kis közönség szeméből. Odry a czimszerepben briliáns alakítást nyújtott. Mellette Fái Flóra, Komjáthyne, ifj. Szathmáry, Kiss Irén, Szigeti tuntek ki. A kis Fleischer Lujzika elég szépen debütizott.

Hétfőn a „Tékozló apát” adták elég szép számú hallgatóság előtt. Harmadizben láttuk azt a tanulságokban s erkölcsi igazságokban olyannyira gazdag Dumas színművet s elragadtatással emlékezhetünk meg csak a darabról is, az előadásról is. Pataki Béla az első nagyobb arányu szerepében teljes fényben ragyogtatta szépségét. Sok, sok tapost kapott. Partnerei közül Odry, Halmy és Komjáthyne tuntek ki finom játékkal.

Kedden „New-york szepét” láttuk elég gyenge előadásban. A szereplők nem voltak elemükben. Lehagolja talan s le is hangolhatja kedélyüket és játészási kedvüket a folytonos üres ház. Hiába, ha a repertoár nem elégíti ki a moderált igényeket sem, nem lehet csudálkozunk a minduntalan szembetűnő közönyön. Komolyabb intencziók nem vezetnek a műsor összeállítását.

Szerdán este Komjáthyne láttuk a „Fedora” czimszerepében, meglehetősen alakított, de a középdrámai jelenetekben nem tudott eléggé érvényre jutni. Komjáthy ez idényben nem látjuk jobbnak. A többi szereplők is ügyesek voltak.

Csütörtökön újdonságot élveztünk. Meilhae és Halévy dalos vigjátékában, „A kis mamában” a czimszerepet Fái Flóra kreálta, megkapó közvetlenséggel, friss jókedvvel, elegánsan. Az újság ingerével ható köteles énekszámát megismételtette vele a szép ház. Odry, Kiss Irén, Szathmáry, Halmy és Tanay mindannyian feltűnően jó játékot produkáltak. Cserényi ügyes Píri volt. Pénteken ugyanoly sikerrel megismételték az „A kis mamát.”

Debreczeni piac.

Jan. hó 15-én tartott heti vásár eredménye.

Buza: 14 kor. 44 fill. — 10 kor. 20 fill.
Kétszeres: 11 kor. 20 fill. — 8 kor. 20 fill.
Rozs: 14 kor. 50 fill. — 10 kor. 20 fill.
Árpa: 9 kor. 40 fill. — 9 kor. 20 fill.
Zab: 8 kor. 20 fill. — 8 kor. — fill.
Tengeri: 9 kor. 40 fill. — 9 kor. 20 fill.
Köles: 9 kor. 20 fill. 9 kor. 10 fill.
Új sós szalonna: 94. — 100 sötalan 90—89 kor.
Széna: 6 kor. 60 fill. — 6 kor. 40 fill. 5 kor. 20 fill. 5 kor. 00 fill.

Ló- és szarvasmarha vásár.
Ló felhajtattott 1650 drb. — ló eladatott 320 darab.
Szarvas marha felhajtattott 355 drb. eladatott 260 darab.

Sertés vásár.

Sertés febjattott 1080 darab, eladatott 989 drb.
Kövér sertés kilója 80—82—84 fill.

Háj—102—104 kor.

Zsir 124—126 kor.

Sertés hus: 104—112—120 kor.

Kihasított sertés: 80—90 korona, mind száz kilóknint.

A vásár lefolyása élénk volt.

NYILTÉR.

Svédgyógytorna

órákra jelentkezni

Dr. Szász Adolf orvosnál

Kossuth-utca 9. sz. a. lakáson.

11163

1900.

Árverési hirdetmény kivonat.

Debreczen város tulajdonához tartozó Szent-Anna-utcai volt leányiskolai házas-telek, mely a debreczeni 6620. sz. tjkvben 3484. hr. és 2537. régi sorszámmal van bejegyezve — 1901. évi február hó 16-ik napján d. e. 10 órakor a városháza közgyűlési termében tartandó nyilvános árverésen eladni fog.

Kikiáltási ár: 13187 korona 20 fillér, melyen alul ezen ingatlan eladni nem fog. Bánatpénz a kikiáltási árnak 10%-a, mely az árverelő bizottság kezéhez leteendő. Vevő 1901. évi május hó 1 én lép az ingatlanok birtokába, a három egyenlő részben fizetendő vételárát 1901. évi május, június és július hónapok első napjain tartozik lefizetni, mindenik részlet után folyó év május 1-től járó 6% kamat is fizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe tudatik be.

Az árverési részletes feltételek Debreczen város számvevői hivatalánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők és az árveréskor árverelni kívánók által aláírandók lesznek.

Kelt Debreczenben, 1901. jan. 14-ik napján.

1—2

A városi tanács.

Ifj. PÁJER JÓZSEF

porcellán-, üveg-,
lámpa- és konyhaberendezés nagy raktára
DEBRECZENBEN.

ÜZLETHELYISÉG: FŐPIACZ, KOSSUTH-UTCZA SARKÁN.

Van szerencsém úgy a helybéli, mint a vidéki nagyérdemű közönség becses tudomására juttatni, hogy az idény beálltával dusan összeállított lámpa raktárt rendeztem be.

Tartok raktáron minden jóhírnevű és gyártmányú

álló és függő lámpákat

a legjobb égőkkel egész gyári áron, ugymint Dittmár-féle nap, kometen, bahu, dupla és 30—40 gyertya lángu meteor-égőkkel, melyekkel eladás előtt mindig kipróbálva szolgálók.

Tartok raktáron igen finom sző. és ü. kanóczoikat, lámpaollókat, lámpaüveg keféket, petróleum kannákat s minden egyes lámpa részeket.
Ajánlom továbbá gazdagon berendezett raktáramat, u. m.:

ét-, thea-, kávé-, mocca-, mosdó- és üvegekészleteimet

francia, angol s több hazai kivitelben igen jutányos áron.

Berndorf evőszközöket, disztárgyakat, úgy chinaezüst, mint alpaccában árjegyzék szerint, továbbá csont- és faanyelű asztali és dessert késeket, mosdó asztalokat minden kivitelben.

Szobadisztítéshez nagyválasztékban szolgálhatok majolika és terakotta vázákat és korsókat, ugyszintén faldíszeket és szobrokat minden nagyságban

Ajánlom továbbá az abaujmegeyi majolika gyár szép kivitelű áruk bizományi raktárát, mely gyártmányból dusan el vagyok látva. Konyhaberendezéshez minden ahhoz való kellékekkel a legolcsóbb árak mellett szolgálhatok.

Menyasszonyi kelengye bevásárlásnál kamatot engedményezek. — Vidékre csomagoló ládát nem számítok. — Vidéki megrendelésekre a csomagolásnál a legnagyobb gond fordítatik, az uton történő esetleges kárért felelősséget vállalok.

Kiváló tisztelettel

20—? (160)

Ifj. PÁJER JÓZSEF.

Kwizda-féle Korneuburgi marha táppor.

Kiváló gyógyhatású és étvágygerjesztő szer **lovak, szarvasmarhák és juhok** számára. Már 50 év óta használják a legtöbb istállóban étvágytalanságnál, hiányos emésztésnél, a tej minőségének megjavítására, a tehének tejelő-képességének fokozására. Árak: 1/2 doboz K. 1.40, 1/2 doboz 70 fil. Csakis a fent rajzolt védjegy alatt árult a valódi. Kapható minden gyógyszerárban és droguistánál Ausztria-Magyarországon.

II. Főraktára: 5-? (500)
Kwizda Ferencz Jánosnál
 es. és kir. osztr. magyar, román kir. és bolgár fejedelmi udv. szállító.
 Kerületi gyógyszerész KÖRNEUBURG-ban, Bécs mellett.

TELEFON 156. szám.

Kellner Dávid

tűzifa-telepe

DEBRECZENBEN, Postakert 6-ik szám (Arany János-utczával szemben.)

Ajánlja dúsan felszerelt telepét, ahol is
Gyertyán, Bükk, Varga, Cser és Tölgy tűzifák
 ölekben és felvágva, továbbá I-só osztályu

Porosz- és Belföldi szén

valamint II-od osztályu **Cserfa** is az évtizedek óta előnyösen ismert legjobb minőségben — kívánatra házhoz szállítva is

➔ a legjutányosabb árban ➔ azonnali szállítás mellett kapható.
 Megrendelések eszközölhetők: **Geréby Fülöp Utóda** és **Party Ferencz** fűszeráru czégeknel, valamint a fatelepen. 7-?

Czipő raktár.

Ajánlom a nagyérdemű közönségnek dusan felszerelt

czipő raktáramat.

Ugyszinte mérték utáni megrendelést rövid idő alatt a legkényesebb igényeket is kielégítve készítik.

Raktáron vannak a legjobb kivitelben

férfi-, női- és gyermek-czipők.

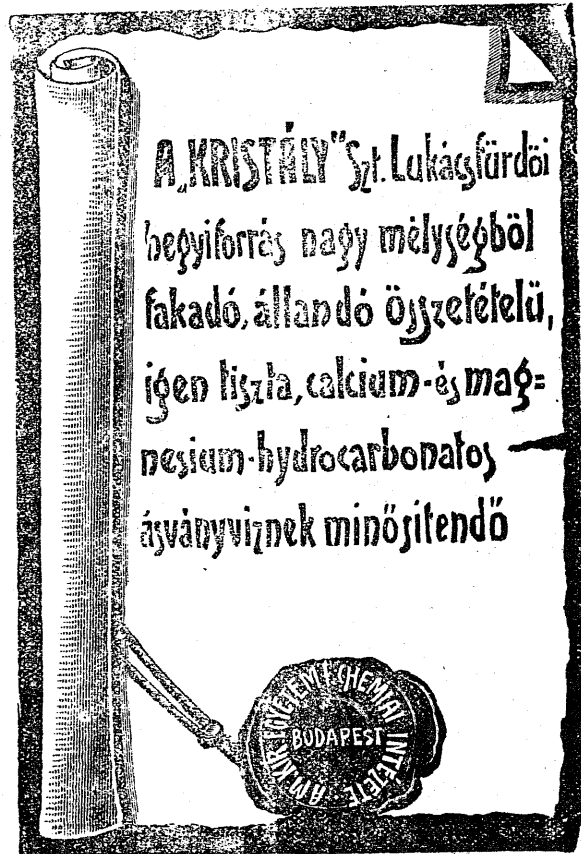
Üzletem

Kossuth- és Battyányi-utczák sarkán.

Kiváló tisztelettel

RÉTI GYÖRGY.

5-10

A KRISTÁLY Szt. Lukácsfürdői hegyiforrás nagy mélységből fakadó, állandó öszzetételű, igen tiszt, calcium-és magnesium-hydrocarbonat, ásványvíznek minőjitendő

„Több száz kiváló orvos által ajánlva.”
 „A legízletesebb és legolcsóbb ásványvíz.”
 „Kapható minden jobb fűszerkereskedésben és vendéglőben.”

Legmodernabb magyar

élcslap
„STYX”

Ez évben ujja szervezve.
 Kiváló tartalom, seccsios illusztrációk.
 Negyedévre 4 korona.
 BUDAPEST,
 VI. ker., Csengery-utca 69. szám
 Mutatványszámok ingyen.

Jó és olcsó órák,

3 évi jótállással privát vendégeknek

Konrád János

órágyára
 arany, ezüst és ékszerárak szállító-háza

Brux (Csehország)

Jó nickel-rem óra frt. 3.75.
 Valódi ezüst-rem-óra frt. 5.80.
 Valódi ezüst láncz frt. 1.20.
 Nickel ébresztő óra frt. 1.95.

Czégem a cs. és k. birodalmi czimerrel van kitüntetve, számtalan arany, ezüst kiállítás értem, valamint ezernyi elismerő-levél van birtokomban. 4-50

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Az általam leggondosabban összeállított, tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ,

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszerárban.

➔ Ara egy kis üvegnek 45 kr, nagy üvegnek 90 krajczár ➔
 Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel ingyen adatik:

TÓTH BÉLA

3-52 gyógyszerárta és illatszerraktára **DEBRECZENBEN** (Tisza-palota).

